

Art. 2. Postanowienia objęte ustawą górnictwą, dotyczące majoratów, znosi się.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

W. Grabski

Minister Przemysłu i Handlu:

W. Chrzanowski

465.

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1920 roku

w przedmiocie wypłaty zastępczej pewnych kategorii wierzytelności, należnych obywatelom Państwa Polskiego od niemieckich, austro-węgierskich i austriackich b. rządów zaborczych, względnie okupacyjnych.

Art. 1 Upoważnia się Główny Urząd Likwidacyjny do wypłaty zastępczej należnych obywatelom polskim niektórych wierzytelności, opartych na umowie lub na obowiązujących przepisach, i powstałych na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austriackiego, a nie wypłaconych przez niemieckie, austro-węgierskie i austriackie, b. rządy zaborcze, względnie okupacyjne.

Art. 2. Wypłata zastępcza dotyczy wierzytelności, pochodzących z tytułu:

1) umowy o najem usług,

2) zwrotów kaucji i depozytów, złożonych na rzecz skarbu państw zaborczych lub okupacyjnych, a przejętych przez władze polskie, o ile tytuł do ich zatrzymania wygasł,

3) umownych dostaw prac i robót, dokonanych na rzecz państw zaborczych lub okupacyjnych, o ile Państwo Polskie z nich skorzystało lub korzysta,

4) kosztów leczenia i wszelkich tytułów prywatno-prawnych, przysługujących szpitalom, jako też instytucjom humanitarnym.

Art. 3. Wypłata nastąpi do wysokości sumy należnej od b. państw zaborczych i okupacyjnych, bez jakichkolwiek należytości ubocznych i jedynie co do roszczeń, które zostały w przepisany porządku zgłoszone i sprawdzone pod względem należności i wysokości, pod warunkiem złożenia przez wierzyciela deklaracji, koniecznej dla rozrachunku między państwowego. Wypłata może być uskuteczniiona w obligacjach pożyczki wewnętrznej.

Decyzja o wypłacie zastępczej nastąpi wedle uznania Głównego Urzędu Likwidacyjnego, działającego w porozumieniu z odnośnym Ministerstwem, przy wykluczeniu drogi sądowej.

Art. 4. Postanowienia ustawy niniejszej nie stosują się do roszczeń do „Krajowego Urzędu Odbudowy we Lwowie w likwidacji”.

Art. 5. Wykonanie ustawy porucza się Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:
w z. *J. Karśnicki*

466.

U S T A W A

z dnia 15 lipca 1920 roku

o zmianie cen za dostarczanie energii elektrycznej.

Art. 1. Elektrownie, obowiązane na mocy umów do dostarczania energii elektrycznej, mogą żądać stosownego podwyższenia ceny sprzedażnej energii, o ile z przyczyny wywołanego wypadkami wojennymi przesilenia ekonomicznego własne koszty wytwarzania podniosły się tak znacznie, iż przyrost ten nie mógł być przewidziany w chwili zawarcia umowy.

Art. 2. O ile w wypadkach, przewidzianych w art. 1, nie nastąpi porozumienie między stronami, spór rozstrzyga komisja rozjemcza, względnie komisja rzeczoznawców.

Art. 3. Komisje rozjemcze składać się będą z nieparzystej liczby osób. Każda ze stron deleguje do komisji rozjemczej równą liczbę osób, które wybierają wspólnie przewodniczącego z poza swego grona.

W razie nieustalenia składu komisji przez strony w ciągu dni 14 od chwili zażądania komisji przez jedną ze stron, cały skład komisji wyznacza Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Tryb postępowania komisji rozjemczych określą przepisy wykonawcze.

Art. 4. Orzeczenia komisji rozjemczych stają się prawomocne, o ile w terminie, w rozporządzeniu wykonawczem określić się mającem, nie zostaną przez Ministra Przemysłu i Handlu uchylone. Termin liczyć się będzie od dnia wysłania orzeczenia komisji do Ministerstwa Przemysłu i Handlu listem poleconym, lub od daty stwierdzenia odbioru.

Jeżeli orzeczenie komisji rozjemczej zostało przez Ministra Przemysłu i Handlu uchylone, sprawę wraz z motywami uchylenia przekazuje się komisji rozjemczej dla ponownego rozpatrzenia.

Art. 5. Gdyby i powtórne orzeczenie komisji rozjemczej uległo uchyleniu, spór rozstrzygnie ostatecznie komisja rzeczoznawców przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu.